

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Arbeidsrechtbank Antwerpen (Belgia) w dniu 19 czerwca 2018 r. – Jamina Hakelbracht, Tine Vandenbon, Instituut voor de Gelijkheid van Vrouwen en Mannen / WTG Retail BVBA

(Sprawa C-404/18)

(2018/C 311/07)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Arbeidsrechtbank Antwerpen

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Jamina Hakelbracht, Tine Vandenbon, Instituut voor de Gelijkheid van Vrouwen en Mannen

Strona pozwana: WTG Retail BVBA

Pytania prejudycjalne

Czy prawo Unii, a w szczególności art. 24 dyrektywy 2006/54/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 lipca 2006 r. w sprawie wprowadzenia w życie zasady równości szans oraz równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zatrudnienia i pracy ⁽¹⁾, należy interpretować w ten sposób, że stoi ono na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, na mocy którego ochronę osób działających w charakterze świadków przed represjami zapewnia się wyłącznie osobom, które – w ramach badania danej skargi – podają do wiadomości osoby, u której skarga została złożona, w podpisany i opatrzony datą dokumencie widziane lub zasłyszane osobiście okoliczności faktyczne mające związek z sytuacją będącą przedmiotem skargi, lub osobom, które występują w charakterze świadków w postępowaniu sądowym?

⁽¹⁾ Dz.U. 2006, L 204, s. 23.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Węgry) w dniu 20 czerwca 2018 r. – PG / Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal

(Sprawa C-406/18)

(2018/C 311/08)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: PG

Strona pozwana: Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal

Pytania prejudycjalne

1) Czy art. 47 karty praw podstawowych i art. 31 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/3[2] (zwanej dalej „dyrektywą w sprawie procedur”) ⁽¹⁾ – w świetle art. 6 i 13 europejskiej konwencji o ochronie praw człowieka – należy interpretować w ten sposób, że jest możliwe, aby państwo członkowskie zapewniło prawo do skutecznego środka prawnego, nawet w przypadku gdy jego sądy nie mogą zmieniać decyzji wydanych w ramach procedur azylowych, ale mogą jedynie stwierdzić nieważność tych decyzji i zobowiązać organ administracyjny do przeprowadzenia nowego postępowania?